

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000334/2019
ORIGEN: 3000149/2019 - 00
NIG: 5300542120190000934

PARTS:

Apel·lant : **G.B. SLU**
Procurador : Sra. **P.M.M.**
Advocat : Sr. **E.G.D.**

Apel·lat : **Sra. M.R.R.**
Procurador : Sra. **E.C.C.**
Advocat : Sr. **A.D.A.**

AUTE 031-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **ALBERT ANDRÉS PEREIRA**
Magistrats : Sr. **VINCENT ANIERE**
Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 27 de febrer del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist l'incident de nul·litat d'actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Vincent ANIÈRE**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En el procediment instat per la Sra. M.R.R. contra la societat G.B. SLU, aquesta Sala va dictar Sentència, en data 17 de desembre del 2019, amb la següent part dispositiva:

*“**DESESTIMAR** el recurs d’apel·lació interposat per la representació processal de la societat G.B. SLU, contra la sentència de data 18-09-2019 i confirmant íntegrament la seva part dispositiva.*

***IMPOSAR** a la part recurrent les costes processals d’aquesta segona instància.”.*

Segon.- Contra la referida resolució, la representació processal de la societat G.B. SLU formula incident de nul·litat, en data 07 de gener del 2020.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- De conformitat amb la disposició final vint-i-novena de la Llei 24/2018 del 18 d'octubre del Codi de procediment civil, els apartats 1 a 6 de la disposició final cinquena que modifica, entre altres, l'article 18bis de la LTPJ i hi afegeix els articles 18ter i quarter, van entrar en vigor el dia 15-11-2018.

Dit article 18quater relatiu a la nul·litat de les resolucions fermes afegit per la Llei de 14-11-2018, disposa que :

“1. Les persones que hagin estat part d’una sentència o una resolució fermes o que s’hi vegin afectades poden demanar al batlle o el tribunal que la va dictar que l’anul·li, tot fonamentant la petició en la vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la sentència o la resolució, sempre que qui sol·licita la nul·litat no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment.

(...)

3. El batlle o el tribunal, un cop rep l’incident de nul·litat, pot no admetre’l en cas que consideri, motivadament, que no té cap fonament.

(...)

5. Contra l’aute que no admet o que resol el recurs en fase d’apel·lació no es pot interposar cap recurs.

(...)

7. La formulació prèvia de l’incident de nul·litat no és un requisit necessari per interposar un recurs d’empara davant el Tribunal Constitucional quan es tracti d’una resolució judicial ferma dictada pel Tribunal Superior de Justícia.”

Segon.- En el present cas, es sosté que la nostra sentència hauria incorregut en una arbitrietat lògica i jurídica i, alhora, també en una incongruència *infra petita*, tot plegat comportant una vulneració dels seus drets fonamentals en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret així com en el seu vessant del dret a la jurisdicció i a un procés degut.

Demana es vulgui dictar una sentència anul·lant la resolució, retrotraient les actuacions fins al moment anterior a la mateixa, i es dictés una nova :

- desestimant la demanda de declaració de venciment del contracte per acabament de termini i de desnonament presentada per la Sra. M.R.R.,
- estimant la demanda reconvençional presentada per la societat G.B. SLU,
- condemnant a la Sra. M.R.R. a atorgar un nou contracte d'arrendament,
- condemnant a la Sra. M.R.R. al pagament de les costes processals.

Tercer.- Però, tota la motivació del present incident només constitueix una repetició de l'argumentació que ha desenvolupat al llarg de les dues instàncies segons la qual no es podia considerar que no havia existit cap incompliment contractual per part seva.

Ara bé, ja hem contestat de manera completa, raonada i detallada a tot aquest aparell argumental motivant, de forma esquemàtica que :

El que pretén la part que presenta l'incident de nul·litat és que canviem el nostre criteri que ens va portar a exposar que sí que existia un incompliment contractual

Però no demostra en que podria patir una vulneració d'un dret fonamental, i en particular, en cap moment queda demostrat en què existiria « una arbitrietat lògica i jurídica ».

La Sentència recaiguda ja aporta una resposta motivada en dret i en fet a tots els arguments exposats en l'escrit de greuges, exposant de manera esquemàtica que :

- no ens trobàvem tractant de la resolució d'un contracte d'arrendament per incompliment del mateix sinó de l'aplicació d'una clàusula reconeixent un dret de renovació, i els arguments de l'apel·lant sobre la impossibilitat de resoldre un contracte

d'arrendament quan l'incompliment no tenien prou entitat eren fora de lloc,

- es tractava d'interpretar i aplicar dita clàusula relativa al dret de renovació (pacte quinzè) i en particular de l'obligació de complir puntualment amb totes les obligacions del contracte d'arrendament durant la vigència del mateix,
- la clàusula *rebus sic stantibus* no es podia invocar en el present cas per afirmar que no hauria existit cap incompliment,
- el redactat del pacte quinze era clar i no necessitava cap interpretació,
- era impossible afirmar que l'arrendatari havia complert puntualment amb totes les obligacions del contracte d'arrendament durant la vigència del mateix.

També vam motivar que l'argument que la propietat tenia garantit el pagament de la renda gràcies a la fiança i al dipòsit bancari, lluny de relativitzar l'incompliment, constituïa un reconeixement indirecte del mateix puix és només en cas d'incompliment que aquestes garanties poden entrar en joc.

No pot la part incidental treure d'aquesta motivació i del fet que l'arrendadora no ha executat aquestes garanties la prova de l'absència d'incompliment.

En efecte, l'execució de les garanties no és automàtica en cas d'incompliment i, com ho hem exposat en la sentència criticada, una cosa és que l'arrendadora hagi acceptat suportar certs esforços per mantenir la relació contractual fins al seu termini i una altra la qüestió de dir si l'arrendatària va o no complir les seves obligacions de manera puntual en el sentit del pacte quinzè.

Així les coses, la Sala, en la seva tasca d'aplicar l'ordenament jurídic, no ha incorregut en una aplicació arbitrària, o absurda, o mancant de manera manifesta de raonament, i no es pot considerar que la Sentència no estaria fonamentada en dret. La part defenent ha tingut la possibilitat de defensar de manera adequada les seves pretensions i d'aportar les proves adients i en relació al *thema probandi*, i la resposta feta al recurrent per a explicitar la desestimació del seu recurs ha estat raonada i motivada.

Quart.- Pel que fa al segon aspecte, la part recurrent denuncia que existiria una incongruència que qualifica de *infra petita* (pàgina 1) i després de *ultra petita* (pàgina 7), pel fet que havia sol·licitat, en el cas que es consideres que no tenia dret a disposar d'un nou contracte d'arrendament del local

arrendat, es vulgues condemnar a la Sra. RIBAS a retornar la fiança i la garantia bancaria, i que no ens vam pronunciar al respecte.
Per tant es tractaria d'una incongruència *infra petita*.

És cert que és un principi rector del procés civil que el jutge ha de respectar al principi contradictori i al principi de congruència. Aquest darrer significa que el tribunal ha de pronunciar-se sobre totes les pretensions regularment adduïdes, i només elles, respectant als principis dispositiu, d'aportació de part, de defensa i de tutela efectiva que formen part del dret al procés degut afirmat per l'article 10 de la Constitució i el dret al procés equitable reconegut per l'article 6.1 del CEDH.

Igual de certa és la natura del recurs d'apel·lació en el nostre ordenament jurídic que és concebut com «*revisio prioris*», el mateix té com a objecte la revisió de tot allò actuat per el tribunal d'instància per tal de comprovar, en els límits dels extrems recorreguts (*tantum appellatum quantum devolutum*) la correcció de la resolució dictada en el seu dia.

Justament, el que constatem és, d'una banda, que en el seu escrit de contesta, la part defenent havia formulat una demanda reconvençional per tal d'atorgar-li un nou contracte, però és per Altressí II que va formular la seva petició de retorn.

La sentència va rebutjar la integritat de la demanda reconvençional sense motivar res però en relació a la qüestió específica del retorn de la fiança i de la garantia.

D'altra banda, en el seu escrit de greuges en aquesta alçada, la part defenent i recurrent es va limitar a exposar els greuges en contra de la motivació del jutge *a quo* que va portar aquest darrer a considerar que no existia cap incompliment contractual, sense formular però cap greuge sobre la manca de pronunciament específic sobre la qüestió del retorn.

En el *petitum* del mateix escrit va demanar la revocació de la sentència d'instància, la desestimació de la demanda, l'estimació de la seva demanda reconvençional i la condemna de la Sra. REIG a atorgar-li un nou contracte (i a pagar les costes), i per Altressí en cas de declarar l'extinció del contracte es va oposar a la condemna als interessos moratoris. Però res va dir sobre la qüestió del retorn.

Així les coses, i donat que hem contestat a tots els greuges i a totes les peticions, la incongruència denunciada no existeix.

Cinquè.- Per consegüent, no existeix cap fonament suficient en l'escrit d'incident de nul·litat per considerar la possibilitat d'una vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la resolució, i el mateix no s'admet a tràmit.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

NO ADMETRE A TRÀMIT l'incident de nul·litat interposat per la representació processal de la societat G.B. SLU, contra la Sentència d'aquesta Sala de data 17 de desembre del 2019.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-